

Linda Krejčová: Otevřenost českých vysokoškolských studentů vůči cizincům na základě empirického výzkumu hodnotových orientací na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy

Fakulta humanitních studií Univerzity Karlovy

Bakalářská práce

(Posudek vedoucího)

Linda Krejčová zpracovala další z řady bakalářských prací čerpajících z práce sociologického semináře, v němž byly připravovány a zpracovávány empirické sociologické výzkumy hodnotových struktur. Pro všechny tyto práce je příznačné, že vycházejí z možností a zpracovávání empirických dat a pro poznatky hledají „zakotvení“ v teoretických konceptech, aby prostřednictvím vlastně sekundární analýzy nově nahlédly zjištěné poznatky.

Linda Krejčová navíc do výběru možných teoretických východisek ještě „vložit“ osobní zájem a zaměření. To je jistě sympatické a posiluje to možnosti pro interpretaci.

Na druhé straně ale je výběr teoretických východisek přecejeno trochu zjednodušený.

Bergsonův koncept otevřené a uzavřené morálky (a následně otevřené a uzavřené náboženskosti) je legitimní a možná, že by mohl být dobrým východiskem pro pokus o souhrnnější pohled na hodnotové orientace. Jeho přímé propojení s Inglehartovým konceptem materialistických a postmaterialistických hodnotových orientací je ale sporný. Toto zjednodušení je přirozeně zdrojem dalších vlastně zkratových přístupů

Neplatí například (str. 9), že „hodnoty jsou rychle proměnné“. Ale především je vztah mezi tendencí k otevřenějším hodnotovým orientacím a postmaterialistickým hodnotám složitější a vícerozměrný. Takže brát jej jako rovnocenný v centrální hypotéze je příliš. Asi by bylo efektivnější soustředit se buďto na jednu, nebo na druhou dimenzi východisek a nepropojovat je.

Jádrem práce jsou propočty a srovnávací analýza. Je cenné, že Linda Krejčová sáhla i k vícerozměrné analýze a doplnila ji korelační analýzou (asi by bylo lepší, kdyby matice korelačních vztahů uvedla přímo do textu a ne až v příloze). Podklady jsou zpracovány korektně a i jejich srovnávání je užitečné a informativní. Škoda, že nedotáhla srovnání souhrnných výsledků (tedy: komplexního posouzení sledovaných tří indikací napovídajících o xenofobii) ve všech letech ve výzkumu FHS i ve výzkumech na jiných vysokých školách do celkového přehledu. Asi by byla vypovídající hodnota práce vyšší.

Práce občas pracuje s odkazy na literaturu trochu „rozvolněně“. (Nejsou občas uvedeny roky vydání, citovaná práce Horákové je uvedena s odlišnými vroceními, atd.) I přehled použité literatury není zpracován úplně. Občas se v textu objevují gramatické chyby. Někdy jsou nesrovnatelnosti i v názvu grafu (u grafu č. 2 např.), atd.

Na druhé straně ale – a to považuji za největší přínos práce – text přináší jasné důkazy o rostoucí váze spíše uzavřeného (ke xenofobii směřujícího) orientování mezi studenty a to dokonce i na FHS. To je poznatek, který by měl být diskutován nejen při obhajobě, ale i mezi učiteli, protože vyvolává – podle mého mínění – některé nové výzvy vůči zaměření a struktuře výuky.

Práce Lindy Krejčové považuji za přijatelnou, doporučuji ji k obhájení a navrhuji ji ocenit někde nad 30 kredity.

Libor Prudký
vedoucí bakalářské práce

Praha, 8.10.2007